

Цѣна на вѣстника.

БѢЛГАРИЯ:

За година . . . 4 л.
За 6 мѣсца . . . 2 л.
За 3 мѣсца . . . 1 л.

СТРАНСТВО:

За година 6 лева.

Всичко що се отнася до вѣстн.
„ВРѢМЕ“, да се изпраща на адресъ:
Редакция в. „ВРѢМЕ“ — Плѣвенъ.

Единъ брой 5 ст.

ВРѢМЕ

LE TEMPS

НЕЗАВИСИМЪ ВѢСНИКЪ.

За обявления се плаща:

На 1 стр. на дума 10 ст.
» IV » » 5 ст.Обявления,
които се публикуватъ много пхти по
особно споразумение.

42/66 в. „ВРѢМЕ“

излиза всички ВТОРНИКЪ

ОБРАЗЦОВОНА ЧИСТИКА

Г. ДИМИТРОВ. ПЛАЩА

БИБЛИОТИКА се връщатъ обратно
посланикъ ако се заплатятъ пощен-
ските разноски.Убиванието на М-ръ Прѣдседателя
Д. Петковъ.

Новината за убиванието на М-ръ Прѣдседателя Д. Петковъ се пръсна въ града ни на 26 м. м. къмъ 7 часа вечерта. Въ първия моментъ никой не искаше да повѣрва тая слухъ, толкова той бѣ невѣроятенъ; когато, обаче, той се потвърди, всички здравомислящи хора биха доха искрено наскърбени, безразлично на кой политически лагеръ се числятъ тѣ. Нащо се дѣлжи тая обща скрѣбъ? Извѣстно е, че като политически дѣецъ и шефъ на една властуваща партия, покойния Петковъ—благодарение на своите резки маниери и груба откровенность, която често минаваше границата на допустимото за хора стъ неговото положение, той имаше много противници, особено между по-интелигентната частъ на нашия народъ. Обаче нашето общество, за негова добра честъ, не може вече да биде равнодушно, когато видитъ му хора се трепатъ най-варварски по улиците. То не може да одобри вече тоя начинъ на борба. Още 10—12 години и бѣхме прѣстанали да чуваме за убийства «Изъ за угла» на политическа хора у насъ, обществената съвѣтъ бѣ осъдила тая начинъ на побѣждаване противника и затова тая скрѣбъ и това очудване при извѣстните за убиванието на Д. Петкова.

Разбира се, ние говоримъ за мнозинството, но имахме случая да видимъ и противното. Хора интелигентни, които нищъ не сѫ направили за обществото и които сѫ мислили само за себѣси, да не скриватъ радостта си, че единъ тиранинъ бѣлъ убитъ и те той това заслужаватъ. Други оправдаваха убийството съ «цинизма» на покойния, а трети просо, защото вѣрватъ, че съ смъртъта му ще падне и партията отъ властъ...

На 26 м. м. слѣдъ като излѣзли отъ Народното Сѣбрание къмъ 4½ часа слѣдъ пладнѣ, министрътъ Г. Петковъ, Генералъ Савовъ, Д-ръ Н. Генадиевъ и Л. Паяковъ отишли да се разходятъ къмъ Князъ Борисовата градина. На връщане, като прѣминали орловия мостъ нѣкой почнали да стрѣлятъ върху тѣхъ. Единъ отъ коршумите ранилъ смъртоносно М-ръ Прѣдседателя Д. Петковъ, а единъ легъ въ ржката М-ръ Генадиева. Убиеща хукнала да бѣга подгоненъ отъ единъ офицеръ и стражара на министра и билъ заловенъ. Още на мѣстото Д. Петковъ е издѣхналъ.

Убиеща е нѣкой си Александъръ Петровъ, родомъ отъ гр. Видинъ 21 годишъ, доскорошенъ чиновникъ въ Видинската Земл. Банка, уволненъ неотдавна защото билъ начальника си. До сега не е изяснено отъ слѣдствието да ли той е дѣйствуvalъ по свое подбуждане или пѣкъ е имало организиранъ нѣкой комплотъ насоченъ противъ живота на министъ-прѣдседателя, а Ал. Петровъ да е само изпълнителъ на рѣшението на това съзаклятие.

Смъртъта на Д. Петковъ, М-ръ Прѣдседателъ и шефъ на властуващата партия, както трѣбваше да се очаква, е произвела потресающе впечатление. Министерския съвѣтъ е билъ събрани веднага на засѣдане въ кѫщата на покойния и рѣшилъ да се възложи врѣменно Шефството на кабинета на М-ра на Външните работи г. Д. Станчевъ, който да поеме и управлението на М-ството на общ. сгради, а М-ръ Д-ръ Н. Генадиевъ да поеме управлението и на М-ството на Вътрѣшните работи. Това рѣшение е било съобщено и на Народ-

ното Сѣбрание, което срѣнло погребенето на убития министъ да стане на държавни разноски.

Димитъръ Петковъ е роденъ на 21/X 1858 г. въ българското село Жанъ-Кой, близо до гр. Тулча (Добруджа), отъ родители православни, българи. Народното си образование той получилъ въ родното си село, а познанията които има, държи на труда си за самообразование, и прѣзъ 1876 год. пожелалъ да отиде въ Русия, да изучи. Заминалъ и сгиналъ въ Одеса, гдѣто се срѣща съ тамошните българи, които бѣха застѣ тогава съ трѣскавите приготовления за бѫщащето всенародно бѫщарско вѣстание. Честитъ му срѣщи съ мнозина млади избѣгали изъ България които се готвили да прѣминатъ въ отечеството си, за да се борятъ за освобождението му промѣнили намѣреніето на младия, едва мъ 17 годишъ Д. Петковъ и борбата му желание да вземе и той участие въ народното движение го принудило да остави всичко и да влѣзе въ редовете на народните борци. За това тай напуска Русия и заминава за Сърбия съ мнозина млади българи, прѣзъ Влашко, и юмъ пристигналъ въ Кладово, явилъ се при Българскиятъ войводи П. Хитровъ, Ф. Тото, Н. Македонски и др. и се записалъ въ съединението чети на двамата иптрии войводи. Наскоро българските чети прѣминали срѣбъската граница и влѣзли въ Турция и събирали до Чипровци, близо до Берковица. Д. Петковъ е вземалъ живо участие въ всички кървави схватки съ турците. Слѣдъ разгромът на четните и съставянето на руско български баталіони, Д. Петковъ напуска сърбия и се връща въ влашко съ мнозина още четици и съ тѣхъ прѣкарали зимата въ най-голѣма бѣдност. Въ това врѣме се узна радостната вѣсть, че рускиятъ царь е рѣшилъ, да отвори война на Турция, за да освободи България. Д. Петковъ трѣгва съ повечето отъ другарите си за Кипиневъ, въ началото на 1877 г. Въ това врѣме тамъ се е почнало съставянето на българското опълчение и Д. Петковъ се записалъ въ него и постъпилъ въ I дружина, съ която е взелъ участие въ всички кървави сражения съ турците, отъ прѣминаванието на Дунава въ Свищовъ, Търново, Ст.-Планина, въ Ст.-Загора и Джиргандий и най-послѣ въ достопаметнѣ тридневни ужасни кръвоопролития при защитата на Шипка, на 9, 10 и 11 августъ 1877 год. гдѣто въ последния денъ той е билъ тежко раненъ въ китката на левата ржка и дѣсния кракъ къмъ слабините. Изваденъ отъ редовете на борците, той е билъ занесенъ въ воената болница при с. Горни-Студенъ на лѣчение, гдѣто лѣкарите, прѣдъ опасностъ на усложнение, понеже китката на ржката е била съвѣршено разбита, рѣшили, да отрѣжатъ ржката и я отрѣзали.

Слѣдъ освобождението на България, Д. Петковъ е служилъ извѣстно врѣме въ руския «Червенъ Кръстъ», послѣ постъпилъ въ канцелариата на Императорския Комисаръ, а слѣдъ заминаванието на оккупационните руски войски е постъпилъ въ главното управление на пощите и телеграфите и най-послѣ регистраторъ въ министерството на Вътрѣшните Работи, гдѣто насъкоро билъ повишенъ за начальникъ, но прѣзъ 1881 г. по врѣме на нещастния пълномощенски прѣвратъ, той е билъ отчисленъ, защото си позволилъ да разисква дѣржавно обществени вѣпроси, като горѣщъ привърженикъ на нераздробената още либерална партия.

Отъ това врѣме Д. Петковъ се посвети на вѣнициарското занятие.

Слѣдъ извѣрването на прѣврата (1881 г.), по решението на централното бюро въ името на либералната партия Д. Петковъ обиколи по-голѣматата частъ на княжеството, свика събрания, гдѣто дѣржа политически рѣчи, съ които подготви населението да изпраща депутати при князъ Александра, за да искатъ настоятелство въстановяването на българската конституция и прѣмахването на пълномощията. За тая цѣль той издаде и една прокламация противъ князъ Александра. За всичко това обвиненъ той бѣше осъденъ на вѣченъ затворъ, но послѣ освободенъ отъ казацкия съдъ, по нѣмане законъ когато е станало прѣстѣплението, и пролежа цѣли деветнадесетъ (19) мѣсеки въ Черната Джамия.

Въ врѣме на стоението му въ затвора, той е билъ редовенъ сътрудникъ на в. «Свѣтлина» съ извѣстните подлисници, подъ заглавие «Свирка». Слѣдъ излизането му отъ затвора, гдѣто е прѣстоялъ една и половина година, той се е прѣдалъ изключително на журналистиката. Петковъ е редактиран въ «Свирка» (прѣзъ 1883 г.) въ който се е обявилъ противъ компромиса между Драганъ Цанковъ и консерваторите. Същевременно е зимила участие въ списването на в. «Търновска Конституция» (издавана прѣзъ 1884 година). Въ 1884 год., въ врѣме на засѣданіето на Народното Сѣбрание, въ което е билъ депутатъ той е редактиран въ «Народно Сѣбрание» (прѣзъ 1884 година). Подиръ това съ завръщането си въ София, той продължилъ издаването на «Свирка», но когато видѣлъ, че правителството тогава почнало да измѣнява на началата на Либ. партия, той спрѣлъ да я издава съ слѣдующия протестъ къмъ обществото: «Ехъ обстоятелства, обстоятелства!... Но за кого да захванемъ? Нагорѣ ако плюемъ, пада на брата ни! По добрѣ да захвѣрлимъ всичко!...» Малко слѣдъ това почналъ въ «Независимостъ» (прѣзъ 1885 година) до съединението, а слѣдъ войната, заедно съ З. Стояновъ и Д. Ризовъ, продължилъ той вѣстникъ до 9 августъ. Слѣдъ тази дата подкачиликъ «Независима България» (1886 год.) съ съдѣржане противъ Каулбарса и руската завоевателна политика, Слѣдъ до ходжането на Н. Ц. Височество кн. Фердинанда, Петковъ е поелъ редакцията на в. «Свобода». Прѣзъ врѣмето на своята журналистическа дѣятельност, той е билъ тегленъ на съдъ четири пхти, но е билъ подкрѣпянъ отъ съчувствието на своите приятели и съмислици, които сѫ събирали пари по градовете, за да откупятъ глобата му.

Слѣдъ провъзгласяване на съединението и присъединението на Южна къмъ Съверна България, а послѣдователно и срѣбъско-българската война, когато вече партизанските борби, вслѣдствие разг҃пването на либералната партия, поставиха се съвсѣмъ на друга почва, Д. Петковъ се обяви за привърженикъ на опая либерална партия, която защищаваше съединението, и обяви открыта борба противъ всички, било вѣнчани, било вътрѣшни врагове на българската независимостъ. За тая цѣль той продължи издаването на в. «Независимостъ».

Когато П. Каравеловъ въ 1886 год. биде обвиненъ въ заговора противъ князъ Александра, Д. Петковъ се отдѣли отъ него. Въ това врѣме послѣдва изгонването на първия български князъ и положението изисква бѣзи и рѣшилъ да събере пари по градовете и да приложи къмъ покойния Ст.-Стамболова и

почна да действува също него. От тогава Д. Петковъ бъше дъсна ржка на Стамболова и нѣма нѣщо, извършено прѣзъ всичкото това време, въ което да не е участвувалъ и той.

Слѣдъ въстановяването вътрѣшнъ редъ въ страната, избиране новъ князъ вмѣсто откалия се князъ Александъръ въ лицето на днесъ царствующия Н. Ц. Височество Князъ Фердинандъ I и поставянето му на упразненния български прѣстолъ, както и задомяването му. Д. Петковъ, отъ редакторъ на в. «Свобода», бъше назначенъ за министъ на общите сгради, пжтищата и съобщенията.

Прѣзъ 1887 г. Д. Петковъ бъше избранъ за столиченъ гр.-общински кметъ; нему се дѣлжи сегашния планъ на града.

Слѣдъ падането на Стамболова, на 18 май 1894 г. и слѣдъ убийството на послѣдния, на 3 юли 1895 г., Д. Петковъ пое ржководенство на партията. Миръ на праха му!

ХРОНИКА

— Народната партия. Тая партия е подложена на тежки изпитания. До като тя се старае съ всички простени и непростени среѓства да се докопа до властъта, много нѣща се повече и по-вече я отдалечаватъ отъ нея — и тя ранена, е готова и съ дявола въ съюзъ да влезе но да вземе властъта само и само да прѣмахне тия опасности, които грозятъ хемъ да я разслабятъ и омаломощятъ, хемъ да я откриятъ въ всичката ѝ нравствена голота..

На първо място процеса, който Държавата рѣши да заведе противъ шефа на партията Ив. Ев. Гешовъ за похитенитѣ отъ него милиони на Ев. Георгиевъ я праватъ да бѣснува. Тия милиони сѫ силата на паргията. Съ тѣхъти поддържа духа на партизаните си и борбата по всички фронтове — противъ Князъ, политически противници противъ минало, настояще и бѫдаще. Отнети тия милиони, ще се отнеме и оржжието на тая партия, която има за девизъ всичко да позори, всичко да унищожава и само да граби. На второ място Народната партия, съ цѣль да хвърля прахъ въ очите на лѣковѣрните хора, бѣ усвоила една модна пѣсень, че тя не е «Царедворска», че тя не приема властъта освѣнъ отдолу, въпрѣки сѫществуването на чл. 2 отъ устава ѝ, който узоконява нейната царедворцина. Съ тая пѣсень народниятѣ водители искаха да се реабилитиратъ до извѣстна степенъ въ очите на обществото, което знае, че народниятѣ група — сборъ на изхвърленi елементи изъ всички други партии и отъ лъжесъединенитѣ — мазхарджии — до 1894 год. не даваше и поменъ отъ животъ и благодарение обстоятелството, че князъ повика за шефъ на кабинета Столкова, който нѣмаше освѣнъ себѣ си, се прилепи до него и въ желанието си да ограби страната и затворитѣ, стана по князугодна отъ колкото и самия князъ желаеше. Но властъта е врѣменна. Като паднаха отъ властъ тая група почна да се налага съ насилия отгорѣ — като ругаеше и заплашиваше княза или пѣкъ като интригуваше противъ него. Това оржие се изпита по всички посоки: чуденци ли дойдатъ — тѣ ще се оплатятъ отъ Княза и ще кажатъ нѣщо лошо за него; нѣкое прѣстъжение ли се извѣрши — тѣ ще подчертнатъ въ вѣстника си, че и князъ е виновенъ за това, въ-

обще за всичко и въ всичко тѣ набѣркваша князъ и го излагаха прѣдъ общественото мнѣние. Но като всѣки безхарактерни хора, щомъ интригите имъ станатъ известни тѣ ги отричатъ и падатъ на молба прѣдъ Княза. Тия дни въ «Вечерна Поща» публикува въ факсимили едно писмо диктувано отъ Т. Тодоровъ на брата му П. Тодоровъ и прѣдназначено да бѫде изпратено отъ Ст. Симеоновъ до Княза, въ което Народниятѣ шефове се извиняватъ Княза за сторени грѣшки и му изказватъ своята неизмѣнна прѣданностъ. Поради една полемика възбудена отъ публикуването на горното писмо, Ст. Симеоновъ публикува едно свое писмо пакъ въ в. «Вечерна Поща» въ което твърди, че Т. Тодоровъ, въ желанието си да се прѣстави за човѣкъ на Данъ на Княза, го е молилъ — между другото — да му каже и това, че той билъ каненъ нѣкога си отъ Д-ръ Данева да участвува въ комплости противъ княза и трона му, но той отказалъ да стори това. Тая интрига се видѣла толкова гнѣсна и подла на г. Ст. Симеонова, че той се възмутилъ отъ нея и отъ автора ѝ като отказалъ да моли Княза за да даде милостъта си на народниятѣ.

И тия хора сега безстыдно въ вѣстниците и по стъги публично ругаатъ «личнитѣ режими» и се въмущаватъ отъ царедворството, когато тѣ сѫ били и сѫ неговото въплъщение. Аслж само въ България може да има толкова безсръдни хора, защото безсръднието въобще е прѣстанало да бѫде порокъ....

— За новия градски заемъ. Извѣстно е на читателитѣ ни, че общинския ни съвѣтъ и тѣзи година сключи единъ заемъ отъ 200,000 лева. Тоя заемъ е далъ поводъ на редакторитѣ на мѣстния в. «Утро», който се списва отъ нѣкои хорица на които желанието да служватъ на своите читатели не е въ унисонъ съ знанията имъ било на обществения животъ и нужди, било даже на фактитѣ и събитията върху които си опитватъ перото а още по малко съдѣржа желанието да се проучатъ тия факти, да напишатъ въ бр. 9 на вѣстника си едно плоско антрефиile за нѣкакви «великолѣпни» постройки и за възможностъ отъ уреждане на лични смѣтки. Това антрефиile заставило кмета г. Табакова да имъ изпрати едно «обяснение» — достоенъ отговоръ на споменатото антрефиile — прѣпись отъ което проучихме и ния ние не го публикуваме, защото в. «Утро» го публикува съ дѣлги коментарии въ които не е забравено и «общественото съзнание»....

Това именно даде поводъ да проучимъ историята и произхода на нашия общински дѣлгъ и да ги съобщимъ на читателитѣ си, като оставяме всѣкому пълна свобода да си направи заключение до колко той се оправдава отъ нуждитѣ които сѫ го прѣдизвикали и до колко не. По тоя начинъ ние мислимъ че повече ще се «допринесе на общественото съзнание». Когато сегашния общински съвѣтъ е поелъ управлението на общината прѣзъ 1903 год. Той е заварилъ:

I. Общинския дѣлгъ (заемъ) къмъ Б. Н. Банка 450 000 л.

II. Общински дѣлгове къмъ частни лица, прѣприемачи, бивши общински служащи, за изплащане отдавна отчуждени частни място за регулация на града, а не изплатени и пр. 200 000 л.

Въ послѣдната сума влизатъ и много взимания по изпълнителния листове, коитъ сѫ носили лихва 10% и тѣ, както и останалитѣ, е трѣбвало отдавна да бѫдатъ изплатени. Тъй че всички заваренъ общински дѣлгъ е възлизалъ крѣгло на 650 000 л.

За да се изплатятъ тия общински дѣлгове, общ. управление сключи единъ новъ заемъ отъ 920,000 л. отъ които 120,000 л. специално за училища, а съ останалитѣ 800,000 л.

1) Изплатление дѣлга къмъ Б. Н. Банка 450,000 л.

2) Старитѣ дѣлгове на сума 200,000 л.

3) Направи б здания за учили. 120,000 л.

4) Похарчи за поправа на 24 улици 90,000 л.

5) За схващане водата отъ х. Гидикъ и Перла и вкарванието ѝ въ общия водопроводъ за увеличение водата на градските чешми 14,000 л.

6) Съ останалата сума почна построяването на град. баня. 86,000 л. а до искарванието на сѫщата баня, мобилизирането ѝ, инсталацията на електрическо освѣтление, желѣз. конструкции и пр. изискваха още 160,000 л. 160,000 л.

1,120 000 л.

Стана проче нужда да се направи новъ заемъ отъ 200,000 л. за да се досвѣршатъ всички тия работи и днесъ за днесъ общинския ни дѣлгъ възлиза на горната сума 1,120,000 лева. Нека не се изпуска изпредъ видъ, че приходния бюджетъ възлиза на крѣгло 500,000 л. Нека споменемъ още, че въ търгодишния извѣнреденъ бюджетъ е прѣвидена една сума отъ 32,000 л. — помощъ отъ дѣржавата, — прѣназначена специално за построяване на 4 моста по градската рѣка.

Въ единъ отъ идущите броеве ще видимъ до колко тоя общински дѣлгъ е непоносимъ за общинския ни бюджетъ, до колко той е употребенъ рационално и пр. и кому се дѣлжи това.

— Опакватъ ни се, че сѫдебнитѣ пристави сѫ правили голѣми главоболия на публиката за дрѣбни работи и повечето пжти по неразбиране на законитѣ. Така напр. тия дни се прѣсталила една жена — взискателка — ла получи суми. Пристава ѝ иска удостовѣрение, че не дѣлжи данъци. Тя му прѣставлява такова отъ бирника въ което се казва, че тя не е задолжена съ никакви данъци. Пристава отказва да ѝ плати сумата като счита това удостовѣрение за нередовно, тѣй като не било констатирано изрично, че тя е издѣлжена. А възможно ли е бирника да констатира че извѣстно лице, което не е било задолжавано съ данъци се е изплатило? И какъвъ смисъ има това? Нали е достатъчно да бѫде доказано на Пристава, че дѣржавата нѣма да взима и че нѣма да се лиши отъ възможността да си събере данъците отъ взискателя, ако той му прѣдаде сумитѣ? Би било желателно началството на приста-

витъ да имъ обърне вниманието — да бъдат по-услужливи къмъ публиката, защото и безъ това изпълнителния институт отчайва съ своята бавност.

— **Получихме** нѣколко броя отъ новосъздадения ежедневенъ, в. «Погледъ» който е почналъ да излиза въ София подъ директорството на г. Г. Плѣвъ. Вѣстника си е поставилъ за задача да изпълни една голяма празднина въ нашия животъ — като дава бързи и точни информации по финансово-економически въпроси. Вѣстника се списва много добре и ние желаемъ искренно щото той да намѣри голямо разпространение между нашето общество.

— **Новото правителство.** Смѣртъта на Д. Петковъ прѣдизвика врѣменното поемане на властта отъ останалите министри, подъ прѣдседателството на министъ на Външните работи г. Д. Станчевъ, а веднага слѣдъ завръщането на князъ, послѣдният е поднесалъ оставката на кабинета, а той натоварилъ прѣдседателя на народното събрание г. Д-ръ П. Гудевъ съ съставянето на Кабинета, който е съставенъ по слѣдния начинъ: Д-ръ П. Гудевъ-Министъ-Прѣдседател и Министъ на Вътрѣшните работи; г. Н. Апостоловъ, Пловдивски Народенъ Прѣдставител — Министъ на Народното Просвѣщението, управление на Министерството на Общ. Сгради е взложено на г. Д. Стамчева, а останалите министри запазватъ старите портфели.

Новия кабинетъ се е прѣставилъ на Народ. Събрание и е получилъ удобренето му.

— **За Прѣдседател** на Народното Събрание, на мястото на г. М-ръ Прѣдседателя г. Д-ръ П. Гудевъ е избранъ г. Добри Петковъ, досегашъ подпрѣдседател, а на негово място г. Д-ръ Момчиловъ.

Плѣв. Народ. Прѣдставител г. Т. Бѣрдаровъ е избранъ за секретарь на Нар. Събрание.

— **Депутацията**, която бѣ заминала отъ града ни за да участвува въ погрѣнието на покойния Д. Петковъ се е заврънала вече.

† На 5 мартъ т. г. се помина скопостижно съгражданина ни и училищенъ настоятелъ Антонъ Тошмаковъ, прошенописецъ, който оставилъ вдовица и бѣдца, момчета, отъ които най-голямото е на 13 — 14 години. Покойния се ползваше съ добро име между съгражданите си и биде съпроводенъ до вѣчното жилище отъ много свои приятели и родители. Миръ на праха му.

— **Извѣнредната сесия на Нар. Събрание**, която трѣбаше да бѫде закрита на 27 м. мѣсецъ и остана поради убийството на Д. Петкова, сега щѣла да сѣдява още около 15 дни и щѣла да бѫде сезирана съ важни законопроекти, съ които ще се възстанови закона за разбойниците, ще се организира тайна полиция въ цѣлата страна, щѣли да се взематъ особени охранителни мѣрки за живота и честта на висшиятъ дѣржавни служители, изобщо цѣла редица мѣрки прѣдизвикани отъ послѣднитъ печални събития.

— **Електрическо освѣтление.** Нашето общ. управление е получило едно прѣложение отъ едно германо-бѣлгарско дружество, което е взимало вече подъ концесия освѣтлението на гр. Ломъ съ електричество, да инсталира подобно освѣтление и въ града ни на свои разноски при условия: експлоатацията да трае 30 години слѣдъ което врѣме общата да стане господаръ на цѣлата инсталация; прѣзъ този периодъ отъ врѣме общината да се задължи да плаща 35,000 годишно за 1000 лампи по 16 свѣщи и 10 аркови лампи за освѣтление на улиците а за частна консомация дружеството е прѣдложило едни максимални такси като си е запазило правото да ги намалява споредъ увеличението на консомацията.

Понеже тия условия сѫ се видѣли приемливи по принципъ на общинското управление, то е рѣшило да влезе въ прѣговори съ компанията. Въ идущия брой ще дадемъ по-голѣми подробности върху оферата на компанията,

— **Концерта на Бр. Торчанови.** Въ недѣля на 11 т. м. вечеръта нашите съграждани ще иматъ редкия случай да чуятъ най-талантливите бѣлгари артисти Бр. Торчанови. Тѣ ще дадатъ единственъ концертъ въ града ни, въ салона на дружество «Съгласие», затова любителите на същинската музика не трѣбва да пропускатъ случая да се насладятъ отъ тая единствена музикална вечеръ прѣзъ тая зима. Програмата на концерта съдѣржа слѣдующите пиеци.

- I
 1. Beethoven: Sonate-Appassionata
 a) Allegro assai
 b) Andante con moto
 c) Allegro ma non troppo
 d) Presto } Ив. Торчановъ
 2. Vieuxtemps: Fantasia-Appassionata } Т. Торчановъ
 3. a) Shumann: Romanze, Fis-dur
 b) Chopin: Valse, As-dur
 c) Chopin: Etude F-dur, op. 10 } Ив. Торчановъ
 II.
 4. Sarasate: Zigeunerweisen — Т. Торчановъ
 5. Liszt: Rhapsodies hongroises, № 4, Es dur
 6. Sarasate: Iota Navarra — Т. Торчановъ
 Акомпанира на пиано Ив. Торчановъ

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ ФИНАНСОВИЯ БИРНИКЪ

№ 60

Явявамъ на интересуващите се че, отъ 19 Мартъ и на 19 Априлъ 1906 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Христо Ивановъ Шоповъ отъ гр. Плѣвъ за погашение дълга му къмъ казната на сума 177 лева 20 по изпълнителния листъ № 2628 издаденъ отъ II Плѣвенски Мирови Съдия, а именно:

- 1) Нива въ землището на с. Боянъ, мястността «Подъ село» отъ 5 декара при съсѣди: Ст. Вановъ, Мино Ивановъ и Тодоръ Ивановъ оцѣнена за 50 лева;
 2) Нива въ сѫщото землище, мястността «Пропастатъ» отъ 4 декара при съсѣди: Цв. Горановъ, Петко Герговъ и Мино Шоповъ, оцѣнена за 40 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ прѣждането се яви нѣкой и наддаде 5%, прѣданата се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддаль най-голяма цѣна.

Желаещите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ

гр. Плѣвъ, 3/II 1906 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 61

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 19 Мартъ и на 19 Априлъ 1906 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Петко Митювъ отъ гр. Плѣвъ за погашение дълга му къмъ казната на сума 104 лева 45 ст. по изпълнителния листъ № 2631 издаденъ отъ I Плѣв. Мир. Съдия, а именно:

- 1) Нива въ землището на с. Боянъ, мястността «Край село» отъ 2 декара, при съсѣди: Георги Митювъ, Василь Христовъ Ванко Христовъ и пѣть оцѣнена за 20 лева;
 2) Нива, сѫщото землище, мястностъ «Трѣпката» отъ 6 декара, при съсѣди: Георги Митювъ, Пато Димитровъ и Зачо Тоновъ оцѣнена за 50 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ прѣждането се яви нѣкой и наддаде 5%, прѣданата се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддаль най-голяма цѣна.

Желаещите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвъ, 3/II 1906 год.

Бирникъ: В. Димитровъ

№ 62

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 19 Мартъ и на 19 Априлъ 1907 г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Асанъ Мустафъ Петмехчи бивши ж. на гр. Плѣвъ, сега съ неизвестно мястожителство за закъснели данъци на сума 265 лева 30 ст. по изпълнителния листъ № 1856, издаденъ отъ I Плѣвенски Мирбий Съдия, а именно:

- 1) Една нива въ землището на гр. Плѣвъ въ мястността «Бала-Байръ» отъ 6 декара при съсѣди: Парашкева Игнатовъ, Лазарь Младеновъ и Тодоръ Копчовъ оцѣнена за 150 лева;

2) Нива въ сѫщото землище въ мястностъ «Доломуса» отъ 1 дек. и 2 ара при съсѣди: Илия Карагашки, Фейоза Абдоловъ и пѣть, оцѣнена за 50 лева.

Имотъ е собственъ на дѣлъжника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Съдопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ прѣждането се яви нѣкой и наддаде 5%, прѣданата се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ денъ, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѫжда окончателно върху оногова, който е наддаль най-голяма цѣна.

Желаещите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвъ, 3/I 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ

№ 63

Явявамъ на интересуващите се, че отъ 19 Мартъ и на 19 Априлъ 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Савчо Банчовъ отъ гр. Плѣвъ за погаше-

ние дълга му къмъ хазната на сума 274 л. 05 ст. по испълнителния лист № 4760 изданъ отъ II Плѣв. Мирови Сждия, а имено:

1) Нива находяща се въ землището на с. Махалата въ мѣстността «Декова герань» отъ 8 декара и 8 ара, при сжѣди: Трифонъ Горановъ, Ангелъ Бончевъ и отъ двѣ страни пътъ, оцѣнена за 132 лева;

2) Нива сѫщото землище мѣстността «Геранитѣ» отъ 8 декара, при сжѣди: Петъръ Николовъ, Доно Геревъ и Иоанъ Бетовъ, оцѣнена за 120 лева;

3) Нива еъ сѫщото землище, въ мѣстността «Орѣховски пътъ» отъ 6 декара и 5 ара при сжѣди: Ангелъ Банчовъ, Цвѣтко Геновъ и Коци Горановъ оцѣнена за 98 лева;

4) Нива сѫщото землище, мѣстността «Декова Герань» отъ 4 декара и 3 ара при сжѣди: Тачо Митовъ, Горанъ Дилковъ, Цвѣтко Геновъ и пътъ, оцѣнена за 65 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присаждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присаждда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающи да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 3/II 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 64

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Мартъ и на 19 Априлъ 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Илия Симеоновъ отъ с. Гравица за погашение дълга му къмъ хазната на сума 404 лева 56 ст. по испълнителния листъ № 6467 изданъ отъ I Плѣв. Мирови Сждия, а именно:

1) Нива въ землището на с. Гравица, мѣстността «Вехтиѣ лоза» отъ 11 декара при сжѣди: Нисторъ Геновъ и Иванъ Патовъ оцѣнена за 111 лева;

2) Нива въ сѫщото землище и мѣстност отъ 12 декара при сжѣди: Маринъ Митковъ и Мино Тодоровъ оцѣнена за 120 лева;

3) Нива сѫщото зем. мѣст. «Срѣдно Бранице», отъ 10 дек. и 6 ара при сжѣди: Янко Кировъ и Христо Нисторовъ оцѣн. за 106 лева;

4) Нива въ сѫщото земл. мѣст. «Трѣстара» отъ 9 дек. 4 ара при сжѣди: Цано Дамяновъ и Костадинъ Русановъ оцѣн. за 94 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присаждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присаждда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающи да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 3/II 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 65

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Маартъ и на 19 Априлъ 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Янко Цвѣтковъ отъ с. Тученица за погашение дълга му къмъ хазната на сума 344 лева 84 ст. по испълнителния листъ № 6570 изданъ отъ I Плѣв. Мирови Сждия, а именно:

1) Бостанъ находящъ се въ землището на с. Тученица, мѣстността «Барата» при сжѣди: Нанко Христовъ, пътъ Бара и мѣра,

отъ 1 декаръ и 2 ара оцѣненъ за 10 лева;

2) Нива сѫщото землище, мѣстността «Надължга» отъ 4 декара 5 ара при сжѣди Атанасъ стояновъ, Хр. Цвѣтковъ и Пелишатско бранице оцѣнена за 20 лева;

3) Нива сѫщото землище, мѣстността «Лозата» отъ 1 декаръ и 3 ара при сжѣди: Гено Мишовъ, Бойчо Георгиевъ и Бр. Тончови, оцѣнена за 10 лева;

4) Нива сѫщото землище, мѣстността «Задълъртитѣ лоза», отъ 2 декара 1 аръ при сжѣди: Христо Цвѣтковъ, Руси Вълчовъ, Ради Чачовъ и пътъ оцѣнена за 10 лева;

5) Нива сѫщото землище, мѣстността «Срѣщу Бохотъ» отъ 2 декара 1 аръ при сжѣди: Мончо Минковъ, Брата Тончови и пътъ оцѣнена за 10 лева;

6) Нива сѫщото землище, мѣстността «Кукушинъ» отъ 3 декара при сжѣди: Христо Цвѣтковъ, Бр. Тоцкови и Игнатъ Андрѣевъ, оцѣнена за 20 лева;

7) Бранице, сѫщото землище, мѣстността «Вѣрвището» отъ 4 дек. 5 ара при сжѣди: Христо Цвѣтковъ, Бр. Тончови и Хр. Цвѣтковъ оцѣнено за 20 лева;

8) Бранице, сѫщото землище, мѣстността «Вѣхтиѣ кюшета», отъ единъ декаръ и 1 аръ при сжѣди: Трифонъ Петковъ, Игнатъ Дешовъ и Христо Цвѣтковъ оцѣнено за 10 лева

9) Лжгъ, сѫщото землище, мѣстността «Мерково» отъ 2 декара при сжѣди: Никола Поповъ, Бара и пелиш. ливада оцѣнза 10 л.

Имотътъ е собственъ на дѣлъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присаждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присаждда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающи да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 3/II 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

№ 66

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Мартъ и на 19 Априлъ 1907 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти принадлежащи на Тончо Цановъ отъ с. Бохотъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 172 лева 41 ст. по испълнителния листъ № 6697 изданъ отъ I Плѣвенски Мирови Сждия а именно:

1) Нива въ землището на с. Бохотъ, въ мѣстността «Тѣрница» отъ 4 декара, при сжѣди: Христо Петровъ Колю Петровъ и Костадинъ Тодоровъ оцѣнена за 20 лева;

2) Нива въ сѫщото землище, мѣстността «Килифарь» отъ 1 дек. и 3 ара при сжѣди: Коно Крѣстевъ, К. Петровъ оцѣнена за 5 л.

3) Ливада сѫщото землище, мѣстността «Горновъ» отъ 1 декаръ при сжѣди: Б. Раковъ и Хицо Тодоровъ оцѣнена за 5 лева;

4) Ливада сѫщото землище, мѣстността «Голѣмъ лжгъ» отъ 2 декара 9 ара, при сжѣди: Кито Петровъ, П. Бочевъ и П. Шарановъ оцѣнена за 10 лева.

5) Лозе сега нива сѫщото зем. мѣст. «Инг. бранице» отъ 8 д. при сжѣди: Христо Петровъ и Георги Лазаровъ оцѣнена за 5 лева;

6) Дворно мѣсто въ с. Бохотъ отъ 2 дек. 5 ара при сжѣди: пътъ, П. Колювъ, Таси Ивановъ и Косю Хицовъ, оцѣнена за 50 лева;

7) Нива сѫщото землище, мѣстността «Пърчовица» отъ 4 декара 2 ара при сжѣди К. Колю Петровъ, Хр. Петровъ, Вѣрбанъ Петевъ и пътъ оцѣнена за 20 лева;

8) Нира сѫщото землище, мѣстността «Мал. Пиченякъ» отъ 4 декара, при сжѣди: К. Петровъ, К. Тодоровъ, Хр. Петровъ и пътъ, оцѣнена за 20 лева;

9) Нива сѫщото землище, мѣстността «Пането» отъ 4 декара 1 аръ при сжѣди: Ц. Пеневъ, Х. Петровъ и пътъ оцѣн за 20 лева;

10) Нива сѫщото землище, мѣстн. «Отсрѣца» отъ 2 декара и 6 ара при сжѣди: К. Петровъ, Хицо Бочовъ и Цяно Петковъ оцѣнена за 10 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъжника и не е заложенъ.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продѣлжение на 24 часа отъ присаждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продѣлжава още на слѣдующия подиръ това присѫтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присаждда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающи да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѫтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 3/II 1907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Плѣвенъ, печатница на Т. Хр. Бѣрдаровъ.